

JEŘÁB

ČÍSLO 2 / ROČNÍK 4

ŠKOLNÍ
ČASOPIS

ČTĚTE

UŽ VÍŠ V ČEM SPOČIVÁ
TAJEMSTVÍ ÚSPĚCHU?

HRADECKÉ STUDENTSKÉ SLAVNOSTI
DAROVAT ČI NEDAROVAT KREV?
MEZI MOSTY

ARCHITEKTURA

KOMIKS: ŽÍT JAKO BURAT

DESING BLOK

ROZHOVOR:

ING. ARCH.

ANTONÍN KUSTEIN

Vydává SPŠ stavební Hradec Králové

2012

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

UŽ VIŠ V ČEM SPOČÍVÁ TAJEMSTVÍ ÚSPĚCHU?

strana 3

ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ

strana 4

JAK SE MLUVÍ V NĚMECKU?

strana 5

ROZHOVOR S ING. ARCH. ANTONÍNEM KUSTEINEM

strana 6-8

DAROVAT NEBO NEDAROVAT KREV?

strana 9-10

DESING BLOK

strana 11-12

**ANKETA
ARCHITEKTURA
HRADECKÉ STUDENTSKÉ SLAVNOSTI
SPORT - MEZI MOSTY
A TAKHLE PÍŠÍ STAVAŘI
PÁTRÁNÍ PO JEŘÁBU
KOMIKS
REDAKCE JEŘÁBU**

strana 13-40

.. UŽ VŠ, V ČEM SPOČÍVÁ TAJEMSTVÍ ÚSPĚCHU?

Konečně! Zdá se, v rámci vnímání všemi šesti smysly, že se nové kusy s ještě znalostmi ze základní školy zkaženou myslí již plně aklimatizovaly na půdě středoškolské a duševně vyrovnaly s přívalem učiva středoškolského, kterým ale i přes nikdy neutichající snahu chudáka pedagoga apelujícího na důležitost soustavné přípravy zůstává ještě naivními a neokoukanými tvářemi, jimž vyučující mnohdy stále ještě nepřišli na jméno, pohrdavě ignorují, což, jakožto jedinec mající v plánu předstoupit v daném školním roce před ctěnou maturitní komisí (které si dovolím se již nyní, s vidinou slitování nad bídícím studentem, omluvit za svou předpokládanou účast) retrospektivně rozeberu.

S jakým zalíbením a nostalgickým úsměvem ve tváři, hraničícím se znaky až mentálně degenerovaných charakterů, vzpomínám na své startovní měsíce trávené v dle slov pedagogů údajně výběrové třídě, jejichž nadšení se mi však ve spolupráci se svými spolužáky povedlo obrátit a s jistou grácií zvrátit do záporných hodnot. Marne se nás postava s periodickou soustavou prvků v pozadí pokoušela naučit dovednosti v určování jakéhosi spinu jakýchsi orbitalů v jakémsi chemickém čemsi, načež se musím pozastavit s hřejivým pocitem a milým překvapením, jaké ohromné množství naprosto přesných informací jsem byl schopen si z hodin základů chemie uchovat (dodnes se mi vrací potopudná představa, že prst vyučující ukáže s naléhavou žádostí o vyjmenování uhlovodíkové řady pod hrozbou nedostatečné právě na mě), avšak musím uctivým pokrčením hlavy směle přiznat, že nebylo vždy nejhorší ... vzácným příkladem byly hodiny architektury a stavitelství, kdy mou kůru šedou mozkovou potěšila informace představené, která definovala požadovanými a očekávanými vlastnostmi včasné příchody do výuky a ještě včasnější odevzdávání grafických prací, což mně osobně činilo jakýsi nepřekonatelný problém ... ostatně, tento problém se vyskytuje i v předmětu deskriptivní geometrie, kdy je právě pozdní odevzdávání výkresů, jehlanů, gysů a tomu podobných expresní linkou k nepříliš oblíbeným doklasifikačním zkouškám. Nicméně, taje matematiky jsou mi skutečně blízké, čemuž vděčím člověku, jehož jméno nese ulice hostící náš vzdělávací ústav a která mě, ačkoliv po dlouhé a nervy obou stran drásající cestě přesvědčila o faktu, že cosinus skutečně není jméno císaře antického Říma (mimořadně, kdy dostaneme ony maturitní otázky, paní učitelko?). I přes spoustu nástrah, klopýtnutí, omylů, nevhodně volených $1/y$, špatně podaných matematickofyzikálních definic (o základních jednotkách soustavy SI nemluvě) a /nechtěného/ přiznání děl autorů světové a české literatury v písemných pracích (v horších případech v průběhu ústního zkoušení), nejenže s jistotou rozeznám prózu od poezie, ale určím i ČeeSeňkou /evrokódem/ stanovenou osovou vzdálenost pisoárů z hlediska správnosti jejich praktického využití, čímž zakončím svůj krátký výčet v průběhu čtyř posledních let nabytých informací.

Je čistě na vás, nováčci, zda model mé podrobně fundované cesty středoškolským vzděláváním přijmete za svůj.

A JAK JSI NA TOM TY, MATURANTE?

ČESKÁ KOMORA
ARCHITEKTŮ

ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ

ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ je samosprávným profesním sdružením, které bylo jako subjekt veřejného práva zřízeno zákonem č. 360/1992 Sb. o výkonu profese autorizovaných architektů, inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Smyslem ČKA je služba profesi, architektům, jejich klientům a veřejnosti. ČKA brání jakémukoliv zbytečnému a nepodloženému omezování práv kohokoliv z účastníků trhu, prosazuje korektní poměry na trhu s poskytovanými architektonickými službami.

Architektura vypovídá o úrovni společnosti

Architektura sdružuje všechny typy umění, je zázračnou disciplínou už po tisíciletí. Aby mohla architektura vznikat a mohla nás spojovat s „krásnem“, je dnes, ve 21. století, nutné dodržovat společností a státem stanovené postupy. Česká komora architektů je jednou z institucí, která se o nastavování procesů stará, a proto si dovolím o nich stručně promluvit.

Pokud se rozhodnete stát skutečnými architekty, pak je nutné kromě vysokoškolského studia v tomto oboru absolvovat ještě minimálně tříletou projekční praxi a poté složit zkoušky odborné způsobilosti u České komory architektů. Stanete se členy této profesní organizace a teprve potom můžete samostatně projektovat, jak to umožňuje zákon o výkonu povolání (zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě).

Autorizaci lze získat jak pro obor architektura, tak pro územní plánování, krajinářská architektura nebo ÚSES (projektant územních systémů ekologické stability). Jen autorizovaný architekt může vypracovávat všechny stupně projektové dokumentace, od územně plánovací, po stavební povolení a také vykonávat další odborné činnosti – provádět průzkumy, autorské a technické dozory atd. Pokud autorizaci nemáte, můžete např. pracovat jako zaměstnanec někoho, kdo ji má.

Za článek „Architektura vypovídá o úrovni společnosti“ děkujeme tiskové mluvčí České komory

4 architektů paní Markétě Pražanové,
1 která nám ochotně nastínila dění na poli české architektury.

Úkolem profesních komor (ať už se jedná o lékařskou, advokátní, veterinární atd.) není ale jen organizovat zkoušky nových členů. Snaží se podporovat všechny aktivity, které se týkají jejich profese, a především usilují o smysluplné a všem prospěšné nastavení zákonů, vyhlášek a dalších předpisů.

Komory také dohlíží nad tím, jak svou profesí jejich členové vykonávají a pokud jednají neeticky či porušují zákony či jiné předpisy, jsou povinny je za takové chování potrestat. Jen tak může mít stát, veřejnost i klienti architektů jistotu, že je odváděna skutečně kvalitní práce. Vždyť vyprojektovat a postavit dům je velká odpovědnost.

Architektura je nedílnou součástí našeho života. Mezi budovami trávíme 90 % našeho času a je tedy důležité, aby splňovaly vysoké nároky na funkčnost, estetický vzhled i trvalou udržitelnost a zároveň měly vztah k prostředí a jeho kulturním hodnotám. S každou stavbou bezprostředně souvisí veřejná prostranství, která je nutno co nejcitlivěji regenerovat. Úroveň vystavěného prostředí totiž na první pohled vypovídá o úrovni celé společnosti, ovlivňuje názory jednotlivců a jejich postoje. Aby prostředí, v němž žijeme, vykazovalo ty nejvyšší kvality, musíme hledat nejlepší řešení při jeho utváření. Je tedy nezbytně nutné při zadávání zakázek spolupracovat s odborníky a zároveň systematicky vzdělávat veřejnost, která je potenciálním klientem.

Česká komora architektů proto mimo jiné také usiluje o to, aby česká vláda přijala dokument Politika architektury ČR – Národní program stavební kultury. Jeho cílem je právě vzdělávání všech lidí v oblasti architektury (a to již od mateřských škol, až po školy vysoké a také vzdělávání veřejnosti), druhým pilířem je oblast veřejné výstavby (státní správa a samospráva by měla dbát na to, aby zakázky na stavby nebyly předražené ani zmanipulované). Třetím pilířem je obecná podpora architektonické kvality v městském a venkovském prostředí. Přijetím dokumentu Politika architektury by se mohlo podařit to, co se daří již v mnoha zemích Evropské unie (např. Norsku, Holandsku atd.), tedy realizovat dobrou architekturu a příjemné prostředí pro nás všechny. Pokud se tedy pro profesi architekta rozhodnete, možná se vám podaří ke vzniku kvalitního prostředí přispět.

www.cka.cc

Více informací na domovském internetovém portálu ČKA

Wie spricht man in Deutschland?

/Jak se mluví v Německu?/

Jeřáb – školní časopis SPŠ stavební

v Hradci Králové – si vám dovoluje ve spolupráci s **unserer Gerichtsdolmetscherin und Übersetzerin der deutschen Sprache bringt die Informationen** o řeči, která se může stát naším klíčem při utváření novodobé Evropy.

Europäischer Tag der Sprachen /Evropský den jazyků/

Den 26. září se tradičně slaví ve 45 zemích Evropy jako Evropský den jazyků. Do letošních, již jedenáctých oslav, se zapojili i studenti naší školy, a to při hodinách německého jazyka, kdy měli všichni příležitost seznámit se se specifiky **Spanischer und Russischer Sprache** v porovnání právě s jazykem německým a mimo jiné i anglickým. Výuka proběhla formou besed s diskusí o životním stylu zemí, jejichž úředním jazykem je právě jeden z výše jmenovaných, dále seznámením s hovorovými frázemi každého jazyka a vzájemným porovnáváním základů gramatiky.

Touto akcí se SPŠSHK přidává k podpoře jazykového vzdělávání nejen při studiu, ale i v praktickém životě. Cílem tohoto projektu je zvýšit povědomí o jazykové rozmanitosti a zdůraznění důležitosti významu znalosti cizích jazyků. Je to právě jazyková vybavenost, která zvyšuje možnost uplatnění při *postředoškolském* studiu, výběru povolání a samostatnost při cestování, popřípadě života v zahraničí.

Deutsch-Tschechisches Café

/Německo-česká kavárna/

Česko-německá kavárna je sdružení přátel české a německé kultury, které se pravidelně schází v jedné z pražských hospůdek a pořádá různé akce. Jedinou podmínkou pro každého zájemce o společné setkání je, aby alespoň trochu mluvil oběma jazyky – tedy **Tschechisch und Deutsch**.

„Účelem těchto setkání není pouze konverzace, chceme, aby kavárna byla jakýmsi fórem, kde se mohou lidé potkávat a seznamovat, kde se mohou navazovat nová přátelství a vyměňovat zkušenosti. Česko-německá kavárna není uzavřenou skupinou, stále se proměňuje a účast v ní nezavazuje k povinným docházkám na její akce“, je psáno na domovském serveru skupiny

www.cnkavarna.cz

Všichni jsou tedy srdečně zváni na příjemné chvíle strávené u kávy ve **Šprechtící** společnosti, které se konají každé pondělí v restauraci u Švandrlíka /Praha-Vinohrady; ulice Mánesova 35; stanice metra linky A – Náměstí Míru/

Deutschzirkel

/kroužek německého jazyka a odborné terminologie/

Koná se **každý čtvrtek v učebně J3 vždy od 13:20 do 14:55** pod heslem „S němčinou za úspěšnou kariérou“. Více informací u vyučující lektorky_Mgr. Hany Pinkové.

Rozhovor s Ing. arch. Antonínem Kusteinem

JAK DLOUHO PŮSOBÍTE NA NAŠÍ ŠKOLE?

Od roku 2003, mám tedy letos malé jubileum.

CO VÁS NA ŠKOLE TĚŠÍ, CO VÁM DĚLÁ RADOST?

Práce s vámi, mladou generací. Člověk vedle vás omládne a zjistí, že není tak starý, jak vyplývá z data narození, ale tak, jak myslí, co si představuje a já se někdy cítím jako puberták a mám i takové nápady. Třeba když běžíte okolo a nepozdravíte, s chutí bych vám podrazil nohy, ale s ohledem na věk a postavení nemohu. A stejně tak, když dámy vystavují své křivky a vyčnívající tanga, je mi z mého postavení smutno.

CO VÁS TRÁPÍ A RÁD BYSTE TO ZMĚNIL?

Ve vztahu ke škole a ke studentům mě strašně trápí velmi nízká všeobecná inteligence mladé generace, absence touhy po poznání sice již dávno minulého, ale toho, co nám může v mnohém pomoci v budoucnu. „Poznávejte historii a její chyby a vyvarujete se je opakovat.“

ČÍM JSTE CHTĚL BÝT?

Vychovával mě děda s babičkou. Děda byl prvorepublikový architekt, takže mě od mala směřoval k tomuto překrásnému řemeslu. Vozil mě s sebou po všech stavbách a ukazoval, co vyprojektoval a postavil a mně se to moc líbilo. Představa toho, že vy už tady dávno nebudete a lidé budou obdivovat to, co jste vymyslel a nakreslil, mě vždy fascinovala.

MÁTE NĚJAKOU PŘEZDÍVKU Z DĚTSTVÍ?

Přezdívka jsem měl mnoho, některé vyplývaly z mé již v dětství výjimečné postavy, jiné ze jména a některé vyplynuly ze života.

JAKÝM PŘÍSLOVÍM SE ŘÍDÍTE?

„Co tě nezabije, to tě posílí“ a ještě jedním „Nikdy není tak zle, aby nemohlo být ještě hůř.“
Jsem celoživotní optimista a některým lidem tím lezu na nervy, ale mě to pokaždé, když jsem se dostal do nesnází, pomohlo, a proto ještě jedno „S úsměvem jde všechno líp.“

JAKÝ JE (BYL) VÁŠ NEJVĚTŠÍ SEN?

Těch snů bylo a je mnoho a vyplývají z fází života. Jako student to byly sny o velkém architektovi, později o spokojené rodině a zdravých a úspěšných dětech a dnes o tom, abyste si do života odnesli alespoň malou vzpomínku na učitele, který se vám snažil poodhalit roušku fantastična nejkrásnějšího řemesla, a vzpomínali jednou, jaké to bylo krásné, když jsme si o tom jen povídali.

CO BYSTE SI VZAL NA PUSTÝ OSTROV?

Pro mě osobně snad nejděsivější představa, ale pokud bych se musel rozhodnout, tak určitě svoji manželku, která je obrovský smíšek, nezkaží žádnou legraci a, pánové, to nejdůležitější, je i do nepohody, a samozřejmě knížku, jak přežít na pustém ostrově bez potravin.

JAKÉ JE VAŠE NEJOBLÍBENĚJŠÍ JÍDLO?

Při pohledu na mě Vám musí být jasné, že konzumuji vše, co se namane, ale jsem velký labužník. Vyzkoušel jsem kromě brouků a hadů snad vše a neshledal jsem nic nepoživatelného, pardón až na vařenou mrkev. Miluji vaření a hlavně tvoření nových kombinací a úpravy receptů.

JAKÝ JE VÁŠ OBLÍBENÝ HEREC (HEREČKA)?

Jednoznačně bardi českého herectví jako pan Werich, pan Hrušínský, pan Štěpánek a řada dalších. Z hereček paní Medřická a paní Jirásková.

JAKÁ JE VAŠE OBLÍBENÁ SKUPINA, ZPĚVÁK (ZPĚVAČKA)?

Vyrůstal jsem v období rozvíjejícího se popu a beatu, proto jednoznačně Beatles, Jerry Lee Luis, což je ovšem rokenrolový klavírista a z našich protagonistů jednosečně dvojice velkých umělců pánové Suchý a Šlitr.

MÁTE NEBO CHTĚL BYSTE MÍT NĚJAKÉ ZVÍŘE?

Momentálně máme už jen dva psy a tři kočky, ale bylo toho mnohem víc. V garsonce, kde jsem bydlel ještě před pár lety, jsme s manželkou měli 16 slovy šestnáct zvířat. Děti z paneláku k nám chodily jako do zoologické zahrady. Většina jich ovšem žila v teráriích.

DO JAKÝCH KOUTŮ SVĚTA JSTE SE PODÍVAL?

Projel jsem celé území bývalého Sovětského svazu, měl jsem možnost stanovat na Kavkaze, vyzkoušet si -40° na Sibíři, byl jsem na hranicích Číny, Afgánistánu, na úpatí Pamiru jsem spal v jurtě. Celkově jsem na cestách strávil skoro dva roky. Později jsem se odstěhoval do Rakouska, kde jsem žil až do roku 2000. Pak jsem se vrátil do Čech. Jinak jsem projel velkou část Evropy a nejvíc jsem si zamiloval střední Itálii, především ostrov Elbu.

JAKÉ JSOU VAŠE KONÍČKY, ZÁJMY?

Zájmu mám mnoho, ale největší koníček, který mě provází celý život, je mé povolání a modelařina. Pak jsem vášnivý numismatik a fušuji do řemesla grafikům.

JAKOU ŠKOLU JSTE STUDOVAL?

Po základní škole mě nepřijali jako dítě emigrantů na střední školu, tak jsem se začal učit zedníkem u PSP Praha. Pak jsem absolvoval SPŠ stavební ve Zborovské ulici v Praze a následně Fakultu architektury ČVUT v Praze. Na této škole jsem dále studoval v rámci vědecké aspirantury další tři roky, ale před složením závěrečných zkoušek jsem se vystěhoval.

MYSLÍTE SI, ŽE JE STÁTNÍ MATURITA DOBRĚ PŘIPRAVENA?

Je to jako se vším v současné době. Vše se tváří velkolepě, ale je absolutně nedostatečně připraveno a vede to pouze k mrhání investic, které by se ve školství daly využít určitě jiným efektivnějším způsobem.

JE PODLE VÁS STÁTNÍ MATURITA TĚŽKÁ A ZVEDNE ÚROVEŇ ČESKÉHO ŠKOLSTVÍ?

Za dob našeho studia nikdo nedělil maturitu na státní a nestátní. Chceš maturitu, tak studuj. Od toho jsi na škole.

JAKÝ ARCHITEKTONICKÝ STYL SE VÁM NEJVÍCE LÍBÍ?

Jak je o mě všeobecně známo, za nejdokonalejší a nejčistší považuji chloubu české architektury, a to funkcionalismus.

MŮŽEME VE SVĚTĚ NEBO V ČESKÉ REPUBLICI VIDĚT STAVBU, KTEROU JSTE NAVRHL? POPŘÍP. JAKÁ JE TO BUDOVA A KDE JI MŮŽEME NAJÍT?

Za třicet let projektování je jich opravdu požehnaně. V HK jsem projektoval dnešní „Podnikatelské centrum“ v areálu škol, dále „Ústav experimentální biofarmacie“ tamtéž, areál dnešní Krajské hygienické správy v Žižkových sadech, areál firmy PEGG na Pouchově a řadu rodinných domů v Plotištích, Novém Hradci a Černilově. Jinak mám velké realizace v Harrachově, Karlových Varech, Hostinném, ale za největší považuji spolupráci s prof. Holzbaurem během mého pobytu ve Vídni na Operngalery a hotelu Corso v centru Vídně a objekt Zentralsparrkasse na Lassallestrasse.

Děkuji Vám za rozhovor.

Michaela Zámečnicková L4.

Darovat nebo nedarovat krev??

Osobně jsem rozhodně pro darování krve! Už od malička mě zajímalo, jakou mám krevní skupinu, a zda nejsem výjimečný ... navíc jsem chtěl zmírnit svoji panickou hrůzu z jehel, a tak jsem se jednoduše rozhodl po dovršení plnoletosti nechat cucnout sestřičky na transfúzním oddělení Hradecké fakultní nemocnice trochu té mé do ruda zbarvené tekutiny. Na internetových stránkách transfúzního oddělení jsem zjistil, co první odběr obnáší, jaké jsou podmínky a zda je všechny splňuji. S celým tímto krokem mi pomohla má drahá sestra, která už nějakým rokem dárce krve je. Mé cestě do „špitálu“ tedy nic nebránilo, a tak, jako tzv. „prvodárce“, jsem jednoho krásného rána dorazil na transfúzní oddělení. Zde se mě okamžitě ujala ochotná paní v šatně a vysvětlila, kam a kudy se to mám vydat. Po projití kartotéky a setkání s doktorkou, která si už trošku krve pro sebe vzala na testování, jsem se octl na odběrovém sále, kde byly samé milé, ochotné, příjemné sestřičky, které vám splní, co si řeknete. Celý proces odběru netrvá déle než 15 minut, a já to stihl za 8 minut. Potom si dáte takovou svačinu za odměnu a celé to máte za sebou. Pak už jenom čekáte, až vám přijde legitimace dobrovolného dárce krve. A na to jsem se těšil nejvíc, že se konečně dozvím, jakou mám krevní skupinu. Asi po třech týdnech mi legitimace přišla a dozvěděl jsem se, že jsem AB+, a tak jsem se podíval na internet, co to jsem vlastně zač... A zde jsem se dozvěděl, že tuto krevní skupinu má pouhých 7 % lidí na světě a že je tudíž vzácná. Tak jsem bádál dále a zjistil jsem, že je ještě vzácnější, než jsem si myslel, protože darovat můžete jak krev, tak i její složky. Například plazmu nebo krevní destičky a právě plazmou je ta má skupina vzácná, protože má plazma se dá jako jediná použít pro klinické účely. Tím pádem jsem se rozhodl nedarovat krev, ale chodit darovat krevní plazmu, když můžu pomáhat zachraňovat lidské životy v nemocnici, protože vím, že ji dostane někdo, kdo ji vážně potřebuje. A tak jsem začal pravidelně docházet po 14 dnech (min. počet dnů mezi odběry) do nemocnice a dneska už jsem hrdým majitelem Bronzové plakety PROF. MUDR. JANA JANSKÉHO za 10 bezplatných odběrů od Českého červeného kříže. Aktuálně už mám 16 odběrů a nyní už mi chybí pouze 4 odběry k dosažení stříbrné plakety. S každou přibývajícím plaketou na sebe může být člověk víc a víc pyšný... Český červený kříž se snaží získávat víc a víc mladých dárců pro nemocnice, protože mladých dárců není mnoho a s přibývajícím věkem nebudete dárce na věky a tím pádem se počet dárců průběžně snižuje. Proto na Vás apeluji s prosbou k zamýšlení nad nápadem, zdali byste se nechtěli stát též dárce krve jako já...

On by si toho možná někdy mohl někdo vážit, že dostal transfúzi, která mu zachránila život a třeba právě jednou to může být i ta vaše!

Jakub Pouliček L4.

Designblok

Dne 2. října 2012 se třída L2. s paní učitelkou Kusteinovou vypravila na exkurzi do Prahy na známou přehlídku designu. Na pražský Designblok.

Okolo desáté hodiny jsme z Hlavního nádraží vyrazili směrem na Staroměstské náměstí, kde byla první část výstavy. Ta se nacházela v Kafkově domu na Staroměstském náměstí, kde jsme mohli vidět jak výrobky českých designerských firem, tak také výrobky od italských designerů včetně firmy Ferrari.

Druhá část přehlídky nás zavedla do Clam Gallasova paláce, kde se nacházela výstava luxusního designu. Především jsme zde mohli vidět sklářské a křišťálové výrobky.

Poslední část se nacházela v tzv. Open studiu ve Šporckovském paláci. Zde jsme mohli vidět práce jednotlivých českých designerů, ale také studentů vysokých škol.

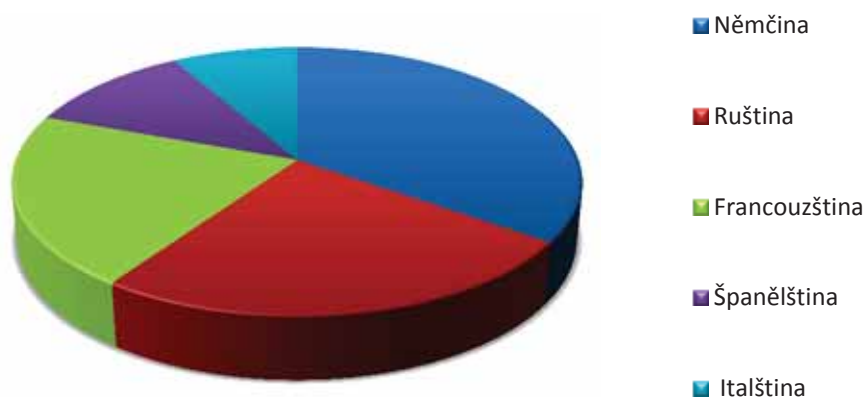
Po více než třech hodinách strávených nad kvalitním designem, ale také po prohlídce centra Prahy od „Staromáku“ až po Náměstí Republiky, jsme se vraceli zpět do Hradce Králové plni nevšedních dojmů.

Michael Luňáček a Martin Novotný L2.

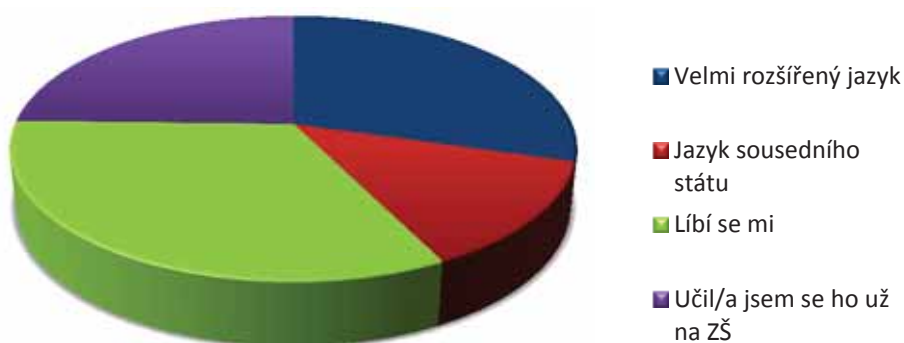
Anketa

Poslední dvě ankety se týkaly cestování a toho se budeme nepřímo držet i v dnešní anketě. Na naší škole je v současné době výuka anglického a německého jazyka a konverzace v angličtině s rodilým mluvčím z Nového Zélandu. A anketní otázka pro tento den byla: „Jaký jazyk byste se chtěli na této škole učit a proč?“. **Na prvním místě se jednoznačně umístila němčina.** V jejím těsném závěsu, tudíž na druhé příčce, je ruština a do třetice francouzština. Dále jste také zmiňovali italštinu a španělštinu. A na otázku „Proč?“ jste odpovídali ve většině případů, že se vám jazyk líbí, je rozšířený nebo jste se ho učili na základní škole. Třeba se některá vaše přání splní, ale prozatím se musíme spokojit s angličtinou a němčinou.

Druhý jazyk

Důvod

Udržalová Karolína, Němcová Markéta, L3.

Luxus v Tichém oceánu

Na Filipínách má vyrůst plovoucí turistický resort poháněný solární energií. Obrovský komplex od italského architekta Michela Puzzolanteho má sloužit nejen jako hotel pro turisty, ale i jako přístavní molo, vedoucí k hlavní budově, pro lodě a čluny, které mohou zakotvit přímo ke komplexu. Celý areál je plně ekologický a soběstačný, elektrickou energii bude získávat ze solárních panelů a ukládat v bateriích.

Komplex má nést název Solar Floating Resort (SFR) a vzniknout má z modulárního systému, který umožňuje vyrobit veškeré části v továrně na základě technologií známých z lodního průmyslu. V resortu je navrženo centrální ubytování s ložnicí, obývacím pokojem, kuchyní a koupelnou, vše energeticky soběstačné. Prostory mají originální futuristické tvary, navržené v elegantním italském stylu. Celý areál bude mít střídou barevnost v námořnickém stylu.

Jeden plovoucí ostrov komplexu je zařízen dvěma jednolůžkovými a dvěma dvoulůžkovými pokoji, každý s vlastní koupelnou. Všechny interiéry jsou velmi luxusně a netradičně řešené. Dokáže ubytovat až 6 lidí a je k dispozici i vířivka pro 6 osob a podmořská pozorovací stanice. Takovýchto ostrovů je v areálu 30. Plovoucí resort by měl zaujímat plochu 110m². Realizace má stát 125 milionů dolarů, což je v přepočtu cca 2,5 miliardy korun.

Lukáš Jirásek, L3.

Stavba roku 2012

Letos už po dvacáté proběhne prestižní ročník Stavba roku. Tento rok se do soutěže o titul přihlásilo 53 soutěžních projektů. Do druhého kola se dostalo 31 z nich, do třetího porota vybrala 15 staveb. Z nich poté porota vybere 5, které se budou pyšnit titulem Stavba roku. O vítězi se rozhodlo 4. 10. 2012.

Letošní projekty překvapily svou jednoduchostí a strohou elegancí.

Nominované stavby

Jeden z patnácti nejlepších – Hotel Gomel v Českých Budějovicích od ateliéru Kročák – architekt.

Další možný adept na titul - rekonstrukce a přístavba administrativní budovy TV Nova v Praze od Nimbus Architects.

V nejužších nominacích je i administrativní budova Main Point Karlín. Budova uspěla v developerské a architektonické celosvětové soutěži MIPIM Awards v Cannes.

Obdiv porotců získala i energetická Vila pod Altánem se šesti byty se zahrádkou a prostornými terasami. Stavba architektonicky navazuje na tradiční vily z první republiky.

Vítězné stavby

První z pěti vítězů je kompletně rekonstruovaná budova v městském bloku v Praze – Nuslích. Jedná se o nejslavnější stavbu nedávno zemřelého architekta Jana Štípka – administrativní budova Průmstavu (dnes Qubix) ve Štětkově ulici z roku 1976. O rekonstrukci se postaral architekt Martin Tröthan z Ernst Hoffmann Architekt.

Jako druhý se z titulu Stavba roku může těšit hotel Fabrika v Humpolci. Titul se podle porotců zasloužil díky svému designu, který je velmi zajímavě řešen a působí velmi svěže a moderně. Ovšem tak, že nenarušuje urbanistiku okolních budov. Budovu projektovali OK Plan Architects.

Třetí výherce titulu je ranně barokní komplex františkánského kláštera od Wolfganga Dienenhofera v Hostinném, resp. jeho rekonstrukce. O tu se postaral Ing. arch. Libor Sommer a Ing. Jan Chaloupský.

Předposledním vítězem je Velkokapacitní zásobník na pohonné hmoty, Loukov. Představuje jakousi pojistku proti výpadku ropných dodávek. Pozoruhodný je ekologický rozměr zásobníku, který je velkou částí schovaný pod povrchem země a skrytý vegetací navazující na okolní přírodu.

Poslední nositel titulu Stavba roku je Přírodovědné exploratorium – rekonstrukce a dostavba hvězdárny Mikuláše Koperníka v Brně. Z objektu budovaného již od 50. let min. století vytvořili členové firmy Rudiš-Rudiš, architekti, s.r.o. skvostný komplex, přesně zapadající do okolního parku, který slouží jako odpočinkové místo pro spousty lidí. Budova svým vybavením a parametry odpovídá Evropské unii.

Lukáš Jirásek, L3.

Londýn má novou dominantu, nejvyšší mrakodrap v Evropě

Různé výškové budovy rostou všude po světě jako houby po dešti. Jejich autoři se předhánějí, která bude ta nejvyšší, nejluxusnější, ale také nejdražší. Titulem nejvyšší mrakodrap Evropy se nově honosí budova přezdívaná podle svého tvaru The Shard (Střep) stojící v Londýně. Ta se slavnostně otevřela 7. 7. 2012 za účasti prince Andrewa.

Mrakodrap, který je nejnovějším a nejvýraznějším doplňkem londýnského horizontu, navrhl italský architekt Renzo Piano. Je známý například jako spoluautor pařížského Centre Pompidou. Budova se pne do výšky 310 metrů a její stavba stála 450 miliónů liber (14,3 miliardy korun).

Pod lupou..

Mrakodrap má 72 obývaných pater a dalších 15 pater tvoří skleněná nástavba. V prvních 28 patrech budou kanceláře, následují patra restaurací, ve 34. až 52. patře bude hotel Shangri-La, v dalších 12 patrech nejvýše položené byty v Británii a v patrech 68 až 72 budou vyhlídkové prostory přístupné veřejnosti. Byty v Shardu, ze kterých má být za dobrého počasí vidět moře, mají patřit k nejdražším ve městě. Podle britských médií se budou prodávat za 30 miliónů až 50 miliónů liber (954 miliónů až 1,59 miliardy korun).

Rozestavěný mrakodrap The Shard

Není to tak jednoduché ...

Celý projekt měl namále po finanční krizi v roce 2008. Shard zachránilo konsorcium investorů z Kataru, kteří koupili 95 procent podílu a vlastní tak po obchodním domě Harrods v britské metropoli další významnou budovu.

Stavba také každého nepotěšila. Celkem podle očekávání se ozval Andrewův bratr a následník trůnu princ Charles, který není zrovna milovníkem moderní architektury. Prohlásil, že „Londýn se zřejmě mění v absurdní piknikový stůl“. „Už tu máme obří okurku, teď to vypadá, že budeme mít ohromnou slánku,“ poznamenal o Shardu a Gerkinu.

Shard má být nejvyšším mrakodrapem v Evropě, ale koncem roku ho má po dokončení překonat Mercury City Tower v Moskvě.

Lucie Malátová L2.

Stavby připomínající Noemovu archu vynikají kolosálností

V poslední době vzniklo hned několik zajímavých staveb, které návštěvníkovi připomenou Noemovu archu a její biblický příběh. Byly postaveny přesně podle popisu, který je uveden v knize Genesis.

Stavba v Hong Kongu

Noemova archa stojí například v Ma Wan Parku v Hong Kongu. Stavbě nechali vzniknout tři bohatí bratři. Ke střídmosti má ale rozhodně daleko.

Stavba stojí na podstavci s prosklenou verandou a má výhled na záliv. Dřevěná loď nyní funguje jako zábavný park.

Noemova archa v Nizozemsku

Nadšený křesťan si postavil repliku Noemovy archy na řece Merwede ve městě Dordrecht. Věrná kopie lodi je 135 metrů dlouhá, 22,5 metru široká a 13,5 metru vysoká. Stavba má stejně jako v Bibli tři podlaží. Uvnitř má loď prostory pro zvířata a pro skladování potravin. Replika vznikala celé tři roky.

Česko se také může pyšnit

V českých Černošicích - Vráži byla nedávno dokončena elegantní moderní modlitebna Církve bratrské, která svými tvary také mnohým připomíná Noemovu archu.

Vzhled modlitebny je podřízen funkčnosti a prostotě, fasáda v barvě holubí šedi má detaily z betonu. Interiéru pak dominuje masivní dřevo a ocel. Autorem této budovy je architektonické studio Fránek architects.

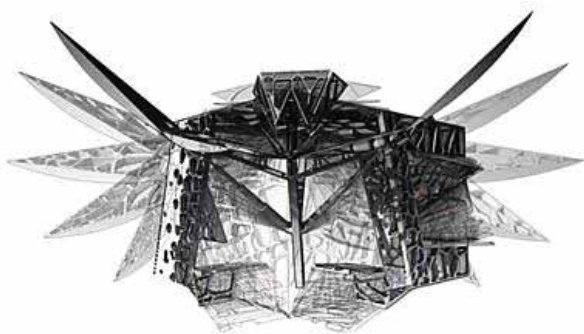

Lucie Malátová, L2.

Okřídlená stavba imitující roboty z Transformers

Akční sci-fi Transformers se stal inspirací pro kalifornské architektonické studio. Podle filmu o robotech, kteří se dokážou přetřansformovat v libovolný dopravní prostředek, navrhli stavbu, která také mění tvary a funkce.

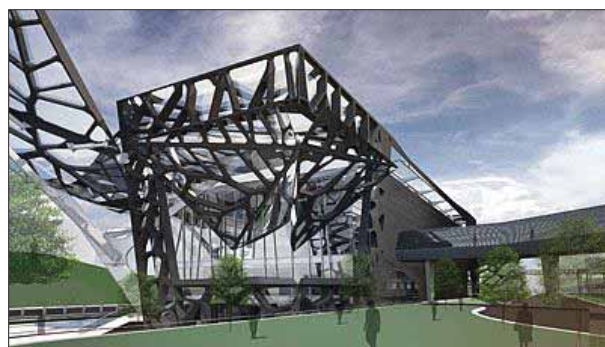
Budova má být postavena v Číně ve městě Changsha v provincii Hunan a je zařazena v nominacích na cenu světového architektonického festivalu. Nevšední stavba nese název "Transformátor" a je navržena pro čínskou strojírenskou společnost vyrábějící motorová

vozidla Zoomlion.

Původní tvar stavby je klasický kvádr. Fasáda má mít roztažitelné prvky a připomínat křídla obrovského hmyzu. Závěsné ocelové a skleněné desky imitují křídla vážek a jsou umístěny na obou koncích budovy.

Projekt má celkem čtyři podlaží a celkovou plochu cca 10 tisíc metrů čtverečních. Stavba centrály firmy bude využívána i pro výstavy produktů.

Stavba má odrážet firemní image a zdůraznit její orientaci na inovace v průmyslu. Nabývá živočišných forem, které mají odrážet také snahu pochopit křehkou rovnováhu mezi přírodou a společností.

Architekti vsadili i na tradiční čínskou kulturní symboliku – „vedení" symbolizuje orel, „pomíjivost a křehkost" motýl a „prosperitu" ropucha.

Denní světlo proniká v maximální možné míře do výstavní haly díky roztaženým křídům a v noci naopak světlo vyzařuje do firemního areálu, který bude sloužit i pro společenské akce.

Dominik Rejthar L2.

Hradecké studentské slavnosti

V úterý 16. 10. proběhla na TJ Slavie v Hradci Králové akce Hradecké Studentské Slavnosti, o které jsem již psala v minulém čísle. Naše redakce samozřejmě neváhala a zavítala přímo na místo připravena zachytit atmosféru nejen ze samotného koncertu, ale i ze zákulisí. Přináším vám tedy pár rozhovorů, které jsem v průběhu večera nahrála.

Jako první jsem vyzpovídala hradeckou kapelu Memphis ještě před jejich vystoupením. Bohužel se k odpovídání měl jen baskytarista Matěj, ale i tak jsem se dozvěděla vše potřebné:

Jeřáb: Jak se těšíte na dnešní hraní?

Matěj: „*Těšíme se strašně moc, jako vždycky. My se těšíme totiž strašně vždycky.*“

Jeřáb: Co chystáte s kapelou v blízké době nového?

Matěj: „*Chystáme určitě nový singl, takže se určitě všichni můžou těšit.*“

Jeřáb: Bude podobný vašemu poslednímu hitu Sunshine?

Matěj: „*Bude to v takovém to našem novém moderním stylu.*“

Po rozhovoru s Matějem jsem se odebrala na druhou stage, kde právě dohrál DJ PAT Young, se kterým jsem dělala rozhovor již do minulého čísla. Nyní si můžete přečíst, jak se mu hrálo.

Patrik: „Za začátku jsem se toho velice obával, ale když přišli lidi, tak jsem si to velice užil a bylo to pro mě velice zajímavé.“

Jeřáb: Jak zatím hodnotíš tuto akci?

Patrik: „Zatím nemám co hodnotit, protože jsem byl jenom na malé stage, kde se otočilo jen okolo 30 lidí za celou dobu.“

Zatímco jsem se jen tak potulovala po areálu a s Honzou jsme se snažili nafotit nějaké fotky, dohráli na hlavní stage Memphis. Opět se mi podařilo odchytnout Matěje a vyzpovídat ho, jak se jim hrálo. Matěj si hlavně chválil stage, lidi a samozřejmě celou atmosféru, která při jejich vystoupení byla.

Jeřáb: Máš rád koncerty v Hradci Králové?

Matěj: „Samozřejmě, protože v Hradci jsme doma, což je také naše motto, když tu hrajeme. Chceme dát najevo, že jsme hradecká kapela, že jsme česká kapela a že to tady máme rádi.“

Jeřáb: Co ty a tvá basácká kariéra, co plánuješ?

Matěj: „Já a basa? Tak přemýšlel jsem o tom, že bych plánoval kariéru jakoby basáka.“ :D

Jedním z největších lákadel byla kapela Rybičky 48 a samozřejmě i s nimi, respektive tedy s jejich leaderem baskytaristou a zpěvákem Kubou Rybou, jsem udělala rozhovor.

Jeřáb: Jak se těšíte na dnešní hraní?

Kuba: „Dneska se těšíme. My jsme přijeli o tři hodiny dřív, pak jsme zjistili, že to má ještě skluz, takže jsme se krásně stačili ožrat. Takže paráda, máme to už připravený a těšíme se.“

Jeřáb: Máte rádi hradecké publikum?

Kuba: „Máme. My jsme v Hradci hráli vždycky málo, ale spíš kvůli tomu, že bylo všude jinde hodně koncertů, ale v Hradci to bylo vždycky super. Já jsem tu měl kdysi milenku, takže to tu bylo parádní.“

Jeřáb: Teď trochu z jiného soudku. Jak vzniknul nápad natočit cover verzi na písničku Tacata – Kařata?

Kuba: „Já bych to moc nezveřejňoval, protože to je úplně mimo Rybičky 48, ale jen tak ve stručnosti. Udělali jsme to s kamarádem Pekařem, který nám teďka dělá předkapelu, když jezdíme na turné, on je písničkář. Prostě jednoho dlouhého parného dne jsme si to hrozně užívali a vymysleli to a natočili.“

Jeřáb: Chystáte ještě něco takového?

Kuba: „To je jenom sranda, my se tím fakt jen bavíme, ale budeme dělat pár dalších písniček, protože přes týden nepracujeme, takže se nudíme a scházíme se u nás doma, ale není to žádná priorita, chceme tím jen pobavit lidi.“ ☺

Když jsem tak kroužila po backstage a okolí podia, narazila jsem na kytaristu kapely, která hrála jako druhá – Dlouhej Tah, tak jsem i s Markem udělala rozhovor, abych vás trochu seznámila s další mladou a nadějnou hradeckou kapelou.

Jeřáb: Co plánujete do blízké budoucnosti?

Marek: „Do blízké budoucnosti je to jasné. Teďka jsme měli soustředění, kde jsme všechno naplánovali, takže na podzim pojedeme natočit nový singl a na něj přímo hnedka videoklip. Na Vánoce pak plánujeme nějaký akustický koncert v ACčku.“

Jeřáb: Jak se ti líbí projekt Hradecké Studentské Slavnosti, myslíš, že bude mít pokračování?

Marek: „Já si určitě myslím, že to bude mít pokračování. Osobně si myslím, že Hradec potřeboval takovýhle zimní festival, protože je to velký studentský město a ty lidi si to zaslouží, ale tak uvidíme, jak to bude dál.“

Jeřáb: Co si myslíš o hradeckém publiku a kulturním životě?

Marek: „Tak kultura v Hradci je absolutně the best, ale u hradeckého publika je to těžší. Je tu spousta zahraničních studentů, kteří ale dneska na koncertě překvapili, že se opravdu nechali vtáhnout tou naší muzikou do toho koncertu a užívali si to, jak kdyby nás poslouchali už tradičně. Takže mně se hradecké publikum moc líbí, je to naše domácí publikum, takže ho máme rozhodně rádi.“

Posledním, koho jsem se zeptala na pár otázek, byl DJ Michele Cavalletto, se kterým jste také mohli číst rozhovor již v předchozím čísle. Michalovi patřil čas mezi 23. a 24. hodinou na malé stage, jejíž parket se v tuto dobu docela pěkně zaplnil.

Jeřáb: Jak se ti dneska hrálo?

Michal: „Luxusně. Nepočítal jsem, že ve chvíli, kdy budou hrát Rybičky a Mandrage, tu budou lidi.“

Jeřáb: Jak by si zhodnotil celou tuto akci?

Michal: „Myslím, že super, ale trošku lidi chyběli, což mě mrzí, protože takovýhle kapely tady nehrajou každý měsíc. Lidi na to hodili trochu nevšímáka a je to fakt škoda, protože to byla akce pro ně a měli si to užít. Je jich tu možná 1500, ale čekali jsme jich víc.“

Jeřáb: Co by si tedy doporučil za změny pro příští rok?

Michal: „Tak vždycky se najdou nějaké chyby, jako v organizaci, v tom, že třeba přijede pozdě podium, ale myslím si, že celkově ta akce proběhla dobře.“

Já osobně si tedy také myslím, že akce byla povedená. Pro Hradec to bylo zase něco nového a svým způsobem je těžké dotáhnout lidi na akci bez tradice, protože lidé mají podle mě trochu strach z nových věcí a ze zklamání, což se není čemu divit, když i větší festivaly krachují a lidé přicházejí o peníze. Když to tedy malinko rozvrtám do hloubky, tak prostory byly vymyšleny asi nejlépe, jak to šlo, podia byla skvělá jak po vizuální stránce, tak po stránce zvuku, organizace mi přišla chvílemi trochu chaotická a ani bez skluzu se program na hlavní stage neobešel, výběr kapel a spojení s druhou – taneční stage mě velice nadchnul, takže za tento festival dávám palec nahoru a doufám, že se můžeme těšit na další ročník.

Lucie Růžičková, L4.

SPORTOVNÍ UDÁLOSTI NA „STAVEBCE“! AKCE MEZI MOSTY

Pravidla soutěže „Mezi mosty“

Jezdí se na raftech typu Pulzar 420 N pro 8 osob. Ve člunu pojede 9členná posádka (8 + 1 kormidelník) z řad žáků školy. Každý člen posádky MUSÍ být plavec. V každé posádce musí být nejméně 4 dívky. Celkem je k dispozici 8 člunů (pro 2 rozjezdy po 4 člunech). Každý raft je opatřen na přední části plachtou s číslem 1 - 8.

Vybavení závodníků

Každý závodník je pořadatelem vybaven pádlem a plovací vestou, bez které nebude vpuštěn na raft. Šatny pro účastníky závodu jsou k dispozici v prostoru GJKT.

Jako vhodné sportovní oblečení lze doporučit triko, plavky a boty, které lze namočit. Dle aktuálního počasí je vhodné mít pro dobu čekání na start teplejší oblečení.

Vzhledem k omezeným možnostem zajistit ochranu osobních věcí vyzýváme všechny soutěžící, aby na závod nenosili cenné součásti oblečení a vybavení, jako mobilní telefony, peníze, šperky apod. Každý soutěžící si sám zajistí hlídání osobních dokladů.

Trénink cca 60 minut

Pro všechny posádky je vyhrazen tréninkový čas v délce 1 hod. před kvalifikací, aby měly možnost vyzkoušet si sezení a jízdu na raftových člunech. V tréninku se vždy střídají 2 posádky na 1 člunu dle stanoveného rozpisu.

Kvalifikace - cca 30 minut

Každé posádce, která jede samostatně celý závodní úsek, je měřen čas. Posádky startují ve dvouminutových intervalech. Účastníci jsou z technických důvodů rozděleni do 2 skupin, v každé skupině závodí 8 posádek (raftů). Výsledné časy určí nasazení posádek do jednotlivých rozjížděk.

Výřazovací závod - cca 60 minut

V základních rozjíždkách se utkají v každé jízdě vždy 4 posádky. První 2 posádky postupují do semifinále, zbylé jsou vyřazeny ze soutěže. Celkem proběhnou 4 rozjíždky (16 posádek).

Dvě semifinálové jízdy se opět jednou ve čtyřčlenném složení, první 2 posádky z každé semifinálové jízdy postupují do finále.

Vítězem finálové jízdy se stává posádka, která první projede cílovou metou. V prostoru cíle bude umístěna kamera snímající cílovou metu pro případné bližší určení pořadí. Zbylá místa se určují na podkladě vizuální kontroly při průjezdu cílovou metou.

Pořadí v rozjíždkách a semifinále je rozhodčím určeno taktéž vizuálně podle průjezdu cílovou metou.

V semifinále a finále se nasazují čluny do jednotlivých drah dle vlastní volby vítězných posádek z předchozí jízdy. První si dráhu vybírají vítězné posádky, poté dráhy obsadí posádky postupující z druhých míst. Obsazení plně řídí startovní rozhodčí.

Seznam zaregistrovaných škol

1. Biskupské gymnázium Bohuslava Balbína,
2. Gymnázium Dvůr Králové nad Labem
3. Gymnázium B. Němcové, Hradec Králové
4. Gymnázium J.K.Tyla, 500 02 Hradec Králové
5. Gymnázium Pardubice, 530 03 Pardubice
6. Obchodní akademie, 500 02 Hradec Králové
7. Obchodní akademie, Střední odborná škola a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky
8. Obchodní akademie, VOŠ a JŠ, s.r.o., 500 03 Hradec Králové
9. První soukromé jazykové gymnázium, 500 03 Hradec Králové
10. SOŠ a SOU, 500 02 Hradec Králové
11. SOŠ a SOU Hradební
12. SOŠ veterinární, 501 01 Hradec Králové
13. Střední průmyslová škola
14. **Střední průmyslová škola stavební**
15. Střední škola aplikované kybernetiky, s.r.o., 500 02 Hradec Králové
16. Střední škola služeb, obchodu a gastronomie, 503 41 Hradec Králové
17. Střední zdravotnická škola
18. SUPŠ hudebních nástrojů a nábytku

Před startem, krásné počasí nasvědčovalo povedenému závodu.

„Stavaři“ nastoupili ve složení

Roman Mikolášek
 Jakub Hofman
 Michael Seifert
 Jiří Ullwer
 Marek Kulhavý
 Vlastimil Kricnar (N)
 David Vyleťal (N)
 Tereza Bartková
 Radka Němečková
 Šárka Němečková
 Jana Hlídková
 Tereza Kroulíková (N)
 Lucie Malátová (N)

Finálový souboj proti šťastným vítězům
z gymnázia J. K. Tyla.

V pravé části fotografie je vidět těsný rozdíl o délku
jedné lodi. Příště jistě uvidíme opačný obrázek!
Gratulujeme a sportujte i nadále!

Sportovní události ve světě!

Nový ročník evropských fotbalových pohárů
Ligy Mistrů a Evropské ligy!

Zatím nejkrásnější moment letošní Champions League se odehrál na madridském Santiago Bernabeu, když Real Madrid otočil nepříznivý vývoj utkání 1:2 na 3:2 v posledních 5 minutách utkání po zásluze Benzemy a Cristiana Ronalda proti slavnému anglickému celku Manchester City.

V Evropské lize má ČR dva zástupce, a to Viktorku Plzeň se Spartou.

Zatím si oba čeští legionáři vedou obdobně, po jedné výhře a krásném postupovém 2. místě v tabulce.

Group I								
Clubs	P	W	D	L	F	A	+/-	Pts
Olympique Lyonnais	2	2	0	0	6	4	2	6
AC Sparta Praha	2	1	0	1	4	3	1	3
Hapoel Kiryat Shmona FC	2	0	1	1	4	5	-1	1
Athletic Club	2	0	1	1	2	4	-2	1

Group B								
Clubs	P	W	D	L	F	A	+/-	Pts
Club Atlético de Madrid	2	2	0	0	4	0	4	6
FC Viktoria Plzeň	2	1	0	1	3	2	1	3
A. Académica de Coimbra	2	0	1	1	2	4	-2	1
Hapoel Tel-Aviv FC	2	0	1	1	1	4	-3	1

Formule 1

Zatím těsně vede Němec Vettel, ale Alonso je mu svou jezdeckou precizností na dohled, i když má podle všeho pomalejší formuli.

Ferrari potvrdilo, že Vettel v r. 2014 přestoupí do italského týmu, kde v r. 2013 ukončí své setrvání Felipe Massa.

P.	Jezdec	Body	AU	MY	CN	BH	ES	MC	CA	EU	GB	DE	HU	BE	IT	SG	JP	KR	IN	AE	US	BR
1	Sebastian Vettel	215	18	-	10	25	8	12	12	-	15	10	12	18	-	25	25	25				
2	Fernando Alonso	209	10	25	2	6	18	15	10	25	18	25	10	-	15	15	-	15				
3	Kimi Räikkönen	167	6	10	-	18	15	2	4	18	10	15	18	15	10	8	8	10				
4	Lewis Hamilton	153	15	15	15	4	4	10	25	-	4	-	25	-	25	-	10	1				
5	Mark Webber	152	12	12	12	12	-	25	6	12	25	4	4	8	-	-	2	18				
6	Jenson Button	131	25	-	18	-	2	-	-	4	1	18	8	25	-	18	12	-				
7	Nico Rosberg	93	-	-	25	10	6	18	8	8	-	1	1	-	6	10	-	-				
8	Romain Grosjean	88	-	-	8	15	12	-	18	-	8	-	15	-	-	6	-	6				
9	Felipe Massa	81	-	-	-	2	-	8	1	-	12	-	2	10	12	4	18	12				
10	Sergio Pérez	66	4	18	-	-	-	-	15	2	-	8	-	-	18	1	-	-				

A takhle píší stavaři ...

Jak vynikajícím studentem jsem ?

Vskutku vynikajícím! Jakožto člověku, plně ponořenému do systému indoktrinace, známému jako školní docházka, je mou jedinou vášní plnit zadané domácí úlohy a získávat důležité informace během vyučovacích hodin. Každá hodina má svou, samozřejmě velmi vysokou, informační hodnotu, proto je mou svatou povinností se každé účastnit.

Domov, ten slouží pouze jako místo, kde řeším nesmírné množství příkladů, jelikož kvantita mé přípravy je mou jedinou kvalitou! Což by se na druhou stranu dalo považovat za můj jediný studentský nedostatek, protože potom mi moji spolužáci závidí moje nadlidské výsledky. Mé znalosti nemají srovnání, avšak jsou zcela lhostejné, protože není důležité, jaké má žák znalosti, ale jestli se dokáže dostavit včas do hodin a včas plnit a odevzdávat zadané úkoly, proto je tato moje studijní vlastnost zcela podřadná mé dochvilnosti, pečlivosti a smyslu pro sebekázeň.

Tomáš Kačer, L4.

Jak chci bydlet

Obávám se, že během pár roků chtě nechtě budu muset z domu, takže mě napadá: jak budu potom bydlet? Je jasné, že když nejsem žádný boháč, tak mě pobyt v luxusní vile nečeká, přesto můžu chtít bydlet v nádherném domě.

Nejlepší by bylo bydlet na okraji města v rodinném domku (nemusí to být zrovna vila), kde bych měl klidný dvorek nebo zahradu. Proč, to je celkem jasné. Dům má více a větších místností, takže každý může mít svůj pokoj. Vedle rodinného domu bývá jen pár dalších domů, takže sousedy znáte, ne jako v paneláku, kde vás ta pakáž ani nepozdraví. V rodinném domě můžete chovat zvířata, což se na balkonu dělá těžko. Auto vždy můžete zaparkovat hned u domu a ne pátrat po volném místě stovky metrů od bytu, kde vás oškubou parkovným. Nevadí mi práce na domě, protože v bytě je potřeba taky čas od času něco opravit a navíc vás občas vytopí sousedi nebo vás bude alespoň budit jejich hlučné činnosti.

Ale je potřeba přestat snít o domcích a vrátit se do nevábné reality. Na drahé domy můžu zapomenout a smířit se s bytem. Takže mě čeká mrňavý byt, zaneřádné chodby paneláku, věčně rozbitý a počmáraný výtah, protivný domovník, hluk a zápach z ulice. Navíc budu muset platit nájemné anebo budu zadlužený až po uši, abych ještě na stará kolena splácel hypotéku.

Takže doufám, že budu mít alespoň to štěstí, že si seženu byt v malém udržovaném bytovém domě, kde je klid a žijí slušní lidé. Prostě žít tak jako dosud.

Jakub Znojemský, L4.

Pátrání po Jeřábu

Jeřáby jsme pro Vás tentokrát vypátrali přímo v Hradci Králové

Foto: Jakub Havela, L4.

• The Hradeted Kingdom •

Budou-li Vám postavy v příběhu připomínat skutečnost, pak věřte, že se jedná o podobu čistě náhodnou ... nebo se tak alespoň zkuste tvářit – Vítejte v **Hradci!** **Upozorňujeme, že se jedná o satiru a nechceme nikoho poškodit.**

Texty – Fantomas • Úprava a kolorování – pan Thomas • Kresby – Jakub Havela

Žít jako Burat – část druhá

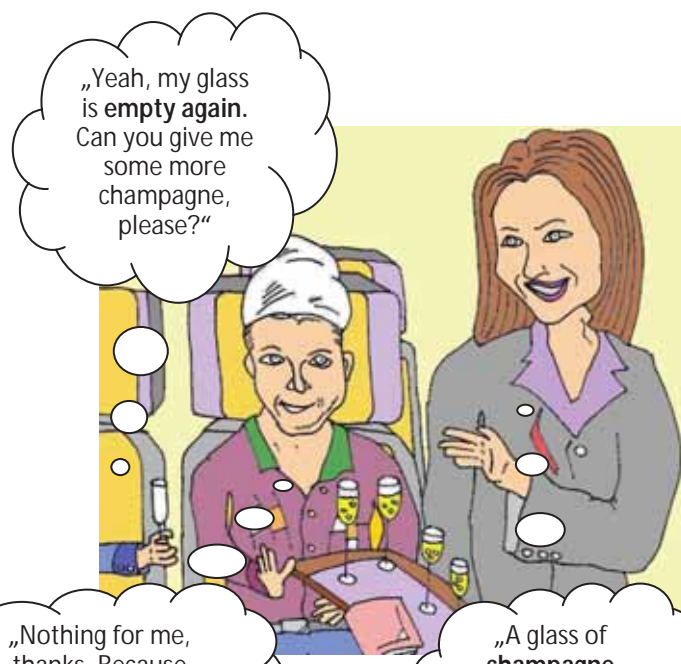
Konečně **letíme**, radoval jsem se. Za doprovázejícího zvuku kvílejících motorů našeho silně podzvukového letounu jsem postupně začínal věřit, že můj „**Business trip across the USA**“ začíná pomalu nabírat správný vítr. Usadil jsem se do „pohodlného“ sedadla v **economy class** a s údivem jsem sledoval bílé obláčky, ale hlavně nějakého **šílence s raketovým batohem?! 😊**

Na druhou stranu vlastně nejsem ani moc náročný – letadlo naštěstí zatím letí, příjemná stewardka se stará o naše pohodlí a zásobuje nás chutnými snacky. Jak to ale většinou bývá, začínal jsem mít stále větší pocit, že se spolucestujícím vedle mě je něco v **nepořádku**. Aby taky ne! Krátce po startu se mi představil jako **Achmed Pelzer z Turbanistánu** a ostatní události začaly nabírat velmi rychlý spád.

„Nice to meet you! I'm a kind of **bomb terrorist** but I love travelling very much!“

„Hello, it's a nice weather today, isn't it? Are you a **tourist**, too?“

„Yeah, my glass is **empty again**. Can you give me some more champagne, please?“

„Nothing for me, thanks. Because I'll pilot the plane in a while 😊.“

„A glass of champagne for you, too?“

V tuto chvíli je vhodné připomenout, že letušky v Air Sušák pravidelně absolvují **protiteroristické kurzy** a **vždy si vědí rady**.

„OH MY GOD, we have a **bomb on the plane!** What should I do? Quickly, look at that guy, he is a **bomb terrorist!**“

Panika a stupňující se zmatek na palubě letadla na sebe nedaly dlouho čekat.

Mluvčí Air Sušák později oficiálně komentoval průběh události takto: „Všem zúčastněným se naše společnost hluboce omlouvá. K **fatálnímu nervovému selhání** našich letušek dochází **maximálně jednou za deset let**. Poškození cestující jako kompenzaci obdrží **voucher na tři libovolné lety** s naší **nízkonákladovou společností** 😊“

Vzniklá situace reálně připomínala hrající si děti na hřišti ve tři hodiny odpoledne.

„So nice to see you again, **Achmed**. Did you have an interesting flight?“

„How come you have tried to **hijack the plane** for the sixteenth time? Not a lucky day for you but nice to see you.“

Naštěstí si cestující včas uvědomili možnost reálného nebezpečí a přiskočili omdlívající posádce na pomoc. **Achmed Pelzer** byl i přes vytrvalý odpor **zpacifikován** a po zbytek letu dokonce **diskriminován** – **Burat** a další cestující jej nutili k vyprávění **arabských vtípů**.

Po přistání na letišti JFK v New Yorku si převzali **Achmeda** inspektoři **Koužak** a **Kolumbo** z New Yorkského **policejního okrsku**. Nad známým arabským šejkem a profesionálním únoscem letadel konečně spadla klec. Nepomohl ani **nevinný úsměv** a falešná svatozář „Made in China.“

„Wow, NY is a really great and busy city. I would like to do some **sightseeing**.“

„I'm awfully hungry. Is there a good place to eat here?“

„Taxi, please. I'd like to see this **city that never sleeps**.“

Po hrůzostrašném letu provázeném **Achmedovými arabskými vtípy** jsem se rozhodl vyrazit na spontánní jízdu napříč **New Yorkem**. Jako vyhořelý businessman jsem ale také musel myslet na hledání práce a **cenných rad**, které tady chci získat. Zamával jsem tedy na první taxík a nechal se odvézt na „**pravou americkou snídani**“ (samozřejmě s kafetem) do průměrného amerického bistra.

Po několika minutách strávených ve **žlutém newyorském taxiku** jsem se cítil úplně jako **pravý Američan**. Myslel jsem, že se od řidiče dozvím zajímavé informace o New Yorku, ale během rozhovoru mi došlo, že to bude asi zcela **naopak**.

A taxi dialogue
 (starring **Burat** and **Owen** as a taxi driver)
B: Do you know many cafés in NYC?
 O: No, I don't. I just know the **Barbara's Breakfast**.
B: How long have you been to NYC and driven the taxi?
 O: I arrived by the plane from **Uruguay** yesterday.
B: I arrived just today and I'm looking for a job.
 O: Do you want to be a taxi driver, too?
B: No, I don't have a valid driving licence.
 O: You don't need it. Tomorrow I'll deliver pizza in **Philadelphia**. The USA is a country of great opportunities. Simply, you can do **anything**.

Nejen, že jsem si v Barbara's Breakfast dal hodně **zapečených toastů, doughnutů** s mnoha příchutěmi a vše průběžně zapíjel **americkým kafetem**, ale hlavně mi majitelka/servírka **Barbara Tšapek** zařídila skvělý džob v summer campu.

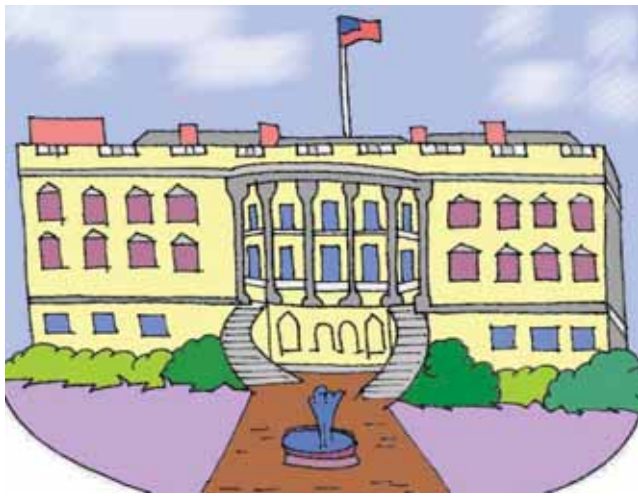
Představoval jsem si čistou přírodu uprostřed amerických lesů, **only peace and quiet** everywhere.

Mé představy se bohužel **nenaplnily**. Hned po příjezdu jsem se stal středem zájmu, snad už jen proto, že jsem přiletěl z malé zemičky uprostřed Evropy. Podle toho, jak mi práce s dětmi v campu šla, jsem byl střídavě nejdřív **co-counsellor**, pak **counsellor**, a nakonec jsem zase kvůli menším problémům dostal camp tričko **co-counsellor** (pomocník).

Ze všech problémů mi brzy pomohl **strýček Prachač** – multimiliardář, který před lety odešel hledat štěstí do Ameriky.

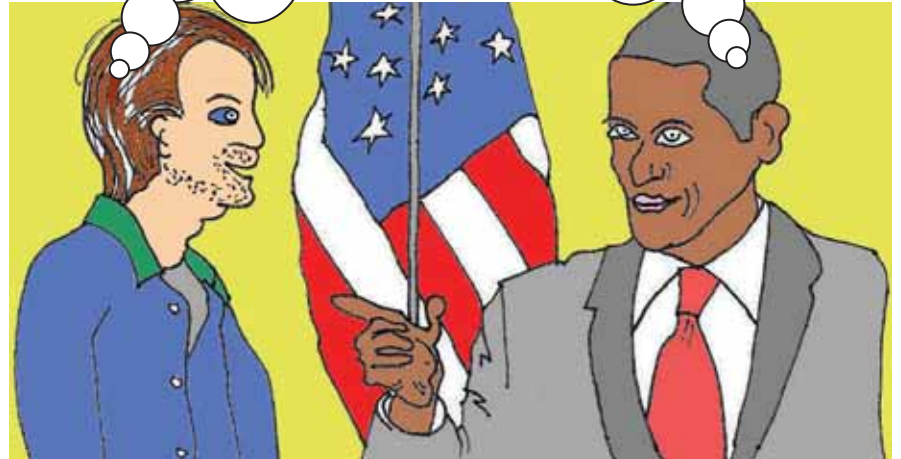
Neuvěřitelné se pro mě stalo skutečností. **Strýček Prachač** mi domluvil schůzku s největším businessmanem na světě – s **prezidentem USA! Bílý Barák Baracka Bamy** jsem do té doby znal jen z televize.

„Barack, I have troubles with my business. People in the Czech Republic stopped buying my **BBB®** products.“

„So you aren't successful at selling food? I'm the **best businessman** and I'll give you a few pieces of advice that definitely will help you.“

Prezident **Barack Bama** mi doslova otevřel oči! Po přečtení jeho tajných spisů o obchodování a prodávání zboží se mi v hlavě rozsvítilo tak, že mě během minuty napadlo snad padesát dalších nápadů na úspěšný obchod s **produkty BBB®**.

„The secret of successful sale is written in this book. I'm sure it will help you in your business career. So good luck!“

Burat na Miami beach

Malou **nevýhodou** našeho setkání bohužel bylo, že jsem se brzy dostal do hledáčku snad všech **amerických mediálních společností**. Všichni chtěli zjistit, kdo je ten neznámý, který hovoří s **Barackem v Bílém Baráku**. Brzy jsem byl **odhalen** a všechny televize, rádia a noviny se mě snažily dosáhnout s přáním o **exkluzivní rozhovor**. Trochu jsem jim ale vzal vítr z plachet – ve strýčkově **Chevroletu** jsem si to **uháněl po Route 66** rychlostí 236 mil za hodinu.

Velkou radost mi udělali lidé, které jsem během tak krátké doby poznal. Nejen **Barbara**, ale i **strýček Prachač** a **Achmed** s **Barakem** mi otevřeli nový pohled do mého podnikání s **produkty BBB®**. Po návratu do Hradce jsem za doprovodu kamer a tisku uvedl do prodeje své nové produkty: **Burešovy bombastické bifteky, brambůrky, bagety** a **burgery** začaly předznamenávat novou éru mého podnikání. Vzpomínám si také, že jeden **britský komik** odkoupil můj příběh a natočil snad i nějaký **film** ☺.

*Amerika je země snů. Máte podobné problémy jako Burat? Tak **vzhůru** do USA! Chtěli byste také být předlohou k **hollywoodskému filmu**?*

Redakce časopisu Jeřáb školní rok 2012/2013

Horní řada:

Jakub Havela L4., Adam Kaška L4., Lukáš Holman L4., Mgr. Jana Hofmanová, Markéta Němcová L3., Michaela Zámečnicková L4., Dominik Rejthar L2., Lukáš Jirásek L3.

Dolní řada:

Jan Hrubý L4., Lucie Malátová L2., Lucie Růžičková L4., Karolína Udržalová L3.

JEŘÁB, časopis studentů (a profesorů) Střední průmyslové školy stavební Hradec Králové

Vydavatel: SPŠ stavební v Hradci Králové
www.spsstavhk.cz/?page=casopis-gerab

Facebook: www.facebook.com/casopisjerab

Korektura: Mgr. Jana Hofmanová

Redaktoři:

Jan Hrubý
šéfredaktor, fotograf

Jakub Havela
komiks

Lukáš Holman
úvodník

Adam Kaška
sport

Lucie Růžičková
hudba

Michaela Zámečnicková
rozhovory

Lukáš Jirásek
architektura

Markéta Němcová
Karolína Udržalová
anketa

Lucie Malátová
architektura

Dominik Rejthar
architektura